

2 Corinthians

אגרת פולוס השנייה אל הקורנתיים

פרק א

א פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אני וטימותיוס אחינו אל-עדת אלהים בקרנתוס ואל-כל-הקדושים אשר בארץ אכיא:

ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

ג ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אבי הרחמים ואלהי כל-נחמה:

ד המנחם אתנו בכל-צרה והנחן לנו כח לנחם אחרים בכל-צרתם בתנחומים אשר נחמנו מאת אלהים:

ה כי כאשר עצמו מכאבינו בעבור המשיח בן-על-ידי המשיח יעצמו הנחמים לנו:

ו אם-אפפו עלינו רעות נחם וישע יצאו לכם מהן ואם-נמצא נחם אתם הם המנחמים כפי-הגדל כחכם מסבלות הצרות האלה אשר נסבל גם-אנחנו:

ז ויש-לנו תקנה נאמנה בדעתנו כי כאשר חלק לכם בצרה בן יהיה לכם חלק גם-בנחמה:

ח כי אין-נפשנו להעלים מכם אחינו את-הצרות אשר עברו עלינו באסיא כי כבדו ממנו עד-מאד וכי-כשל כח הסבל עד כפי-גם לחיינו אמרנו נושא:

ט ואנחנו דברנו עם-לבנו לאמר משפט-מנות נגזר עלינו לבלתי נבטח עוד בנפשנו כי אם-באלהים המוחיה את-המתים:

י אשר הצילנו מן-המנות הקשה הזה כי מציל הוא ולו הוחלנו כי יצילנו עוד:

יא כי גם-אתם תחושו לעזר-לנו בתפלתכם ובזאת רבים יודו לאלהים על-מתנת החסד אשר נתן לנו בתפילת רבים:

יב וזאת היא תהלתנו אשר לבנו לעדות לנו כי בנקיון פנים ובנפש זכה כלב אלהים התהלכנו בקרב הארץ ואף כפי-בקרב מחנכים ולא בחכמת בשר ודם כי אם-בחסד אלהים:

יג כי לא-כתבנו אליכם דבר זולתי את אשר אתם קראים ומקיימים וגם הוחלתי כפי-תקומו דברי עד-הקץ:

יד וכאשר היינו לתהלה לאנשים מכם המכירים אתנו בן אתם לתהלה לנו ביום ישוע אדנינו:

טו ובבטחון הזה היה את-לבבי לבוא אליכם אז לתת לכם לית-חן שנית:

טו ולעבר דרך עליכם אל-מקדוניה וממקדוניה לשוב אליכם ואתם תשלחוני אז אל-ארץ יהודה:

יז וכאשר היה בן את-לבבי הכי בזאת נמהר לב הייתי או הכי היתה מחשבותי כמחשבת בשר ודם ויהי בפי הן ולא לא נהן באחד:

יח על-אמונת אלהים כפי-דברנו אליכם לא היה הן ולא:

יט כי בן-האלהים ישוע המשיח אשר אני וסלנוס וטימותיוס קראנו אתו ביניכם הוא לא היה הן ולא כי רק-אמת בו:

כ ובו כל-הבטחות אלהים אמת ואמן על-ידינו לכבוד אלהים:

כא כי-אלהים הוא אשר הקימו במשיח עמכם וימשחנו במשחת קדשו:

כב וגם-היה לנו למחסה עז ואת-רוחו נתן בלבנו לערבון לנו:

כג ואני לאלהים אקרא לעדות לי כי מחמלתי עליכם לא-באתי אל-קרנתוס עד-עתה:

כד כי לא להשתרר על-אמונתכם הגנו כי אם-רק פתברים להגדיל טובכם אשר באמונה אתם חיים:

פרק ב

א ואני שמתי על-לבי לבלתי שוב אליכם עוד בעצבון:

ב כי אם-אני אעציבכם בעצבי מי אפוא ישמחני עוד הכי הוא ישמחני אשר נעצב על-ידי:

ג וכזאת הנה כתבתי פן-אתעצב אל-לבי בבאי בקרבכם תחת אשר הוחלתי לשמח בכם ואבטח בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם:

ד ואני מרב יגון ומצוקת לב כתבתי בזאת ובשטף דמעות ולא למען תעצבו כי אם-רק למען תדעו את-האהבה העזה אשר אהבתי אתכם:

ה ואם-איש מכם נתן עצבת לא רק אתי לבדי העצבי כי אם-מבלי אכביר מלים כמעט אתכם כלכם העצבי:

ו אף די לאיש שהוא הזעם אשר זעמוהו רבים:

ז על-כן אפוא שובו תנו חנינה לאיש שהוא ודברו על-לבו פן-יבלע בייגונו כי רב הוא:

ח ולזאת אני שאל מאתכם פקדו-נא אתו באהבתכם:

ט וגם-לבעבור זאת כתבתי כפי-מנסה אני לדעת הישכם שמעים אל-כל-מצותי:

י ואיש אשר אתם תסלחו-לו אסלחו-לו גם-אני כי אני אם-סלחתי מאומה סלחתי את-אשר סלחתי למענכם לפני המשיח:

א¹ פִּן־יַעֲקֹבֵנוּ הַשֹּׁטֵן כִּי לֹא־נִעְלַמוּ מִמֶּנּוּ מִזְמוֹתָיו:
 ב² וְכַאֲשֶׁר בָּאתִי אֶל־טְרוֹאֵס עַל־דְּבַר בְּשֵׁרֶת הַמְּשִׁיחַ
 אֲשֶׁר נִפְתַּח־לִי שָׁם שַׁעַר בְּאֲדָנִינוּ:
 ג³ לֹא־נָחָה רוּחִי בְּקִרְבִּי כִּי לֹא־מִצְאֵתִי שָׁם אֶת־טִיטוּס
 אַחִי וְאֶפֶן נֶאֱלַף מֵאַתֶּם אֶל־מִקְדוֹנֵיָא:
 ד⁴ אִף בְּרוּף הוּא הָאֱלֹהִים הַנוֹתֵן לָנוּ תְּשׁוּעָה בְּמִשְׁיַחֲנוּ
 תְּמִיד וְרִיחַ דַּעְתּוֹ יִזִּיל עַל־יַדֵּינוּ בְּכָל־מְקוֹם:
 ה⁵ כִּי אֲנַחְנוּ רִיחַ הַנִּיחֹחַ הַעֲלָה מֵאַתְּ הַמְּשִׁיחַ לֵאלֹהִים
 בֵּין בְּתוֹף הַנְּשָׁעִים וּבֵין בְּתוֹף הָאֲבָדִים:
 ו⁶ לֵאלֹהֵי רִיחַ הַמְּנוֹת לְמִנּוֹת וְלֵאלֹהֵי רִיחַ הַחַיִּים לַחַיִּים
 וּמִי־הוּא נִכּוֹן לְכַהֵנָה כִּזְאת:
 ז⁷ כִּי אֲנַחְנוּ לֹא כְרַבִּים הַהִפְכִּים דְּבָרֵי אֱלֹהִים כִּי
 אִם־בְּיִשְׁרֵת לִכְבֹּב לְפָנָי אֱלֹהִים וּבֵאלֹהִים אֲנַחְנוּ
 מְדַבְּרִים בְּמִשְׁיַח:

פרק ג

א¹ הַנְּחַל עוֹד הַפַּעַם לְחִוְתְּכֶם מִי־אָנוּ הַחֲפִץ לָנוּ כְּאֲנָשִׁים
 אַחֲרִים בְּכַתְבֵי מְלִיצָה אֲלֵיכֶם אוֹ מִכֶּם:
 ב² אַתֶּם אֲנַחְנוּ חֲרוּתָה עַל־לִבֵּנוּ אֲשֶׁר כָּל־אָדָם מִבֵּין
 וְקָרָא בָּהּ:
 ג³ כַּאֲשֶׁר מוֹדַעַת זֹאת כִּי אַתֶּם אֲנַחְתְּ הַמְּשִׁיחַ עֲרוּכָה
 עַל־יַדֵּינוּ וְכַתּוּבָה לֹא בְדִיּוֹ כִּי אִם־בְּרוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים
 לֹא עַל־לַחֲוֹת אֲבָנִים כִּי אִם־עַל־לַחֲוֹת לֵב בְּשׂוֹר:
 ד⁴ וּבִטְחוֹן רַב כִּזֶּה יִשְׁלַנוּ בֵּאלֹהִים עַל־יַדֵּי מְשִׁיחֵנוּ:
 ה⁵ לֹא כִּי כַחַח לָנוּ לְקַיֵּם כָּל־דְּבַר כְּפִי הַעֲלָה עַל־רוּחֵנוּ כִּי
 אִם־כַּחַחֵנוּ מֵאַתְּ הָאֱלֹהִים:
 ו⁶ אֲשֶׁר גַּם־כַּחַח נָתַן לָנוּ לְהִיּוֹת כְּפָנָי בְּרִית הַחֲדָשָׁה לֹא
 לְפִי הָאֲתִיּוֹת כִּי אִם־לְפִי הָרוּחַ כִּי־הָאֲוֹת מִמִּית וְהָרוּחַ
 מַחְיֵה:
 ז⁷ וְאִם־הַפְּהֵנָה אֲשֶׁר מִנּוֹת בָּהּ וְאֲשֶׁר חֲרוּתָה בְּאֲתִיּוֹת
 עַל־הָאֲבָנִים מְלֵאָה כְּבוֹד עַד־כִּי לֹא יִכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְהַבִּיט אֶל־פָּנָי מִשָּׁה מִפָּנָי אוֹר פָּנָיו אֲשֶׁר לֹא יַעֲמֵד
 לְנִצָּח:
 ח⁸ אִף כִּי יָאֲתָה כְּבוֹד לְכַהֵנָה אֲשֶׁר בָּהּ חַיִּי רוּחַ:
 ט⁹ וְאִם־תִּכְבֹּד הַפְּהֵנָה אֲשֶׁר תוֹרְתָה דִּין הָלֵא תִּכְבֹּד
 הַפְּהֵנָה אֲשֶׁר צָדְקָה תוֹרְתָה בְּכְבוֹד מִשְׁנָה:
 י¹⁰ כִּי בְמָה נִחְשָׁב כְּבוֹד הַפְּהֵנָה הָרֵאשִׁינָה נִגְדַּ עֲרֵף
 הַפְּהֵנָה אֲשֶׁר־לָהּ יְתָר שְׂאֵת:
 יא¹¹ וְאִם־בְּתַחֲלוֹף כְּבוֹדָה הִיא אִף כִּי־זֹאת הַעֲמֻדָת
 לְנִצָּח:
 יב¹² עַל־כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ תִּקְנָה כִּזְאת פִּינוּ יִבְיַע עֲתָק:
 יג¹³ וְלֹא כְּמִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַן מִסּוּהָ עַל־פָּנָיו וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 יִכְלוּ לְהַתְּבַוְּגֵן אֶל־תְּכַלִּית תוֹרְתוֹ הַבָּאָה עַד־קִצָּה:
 יד¹⁴ כִּי כְּבֹד לְבָם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר יִקְרְאוּן דְּבָרֵי
 הַבְּרִית הַיְשָׁנָה עוֹד הַמִּסּוּהָ הַהוּא לְנִגְדַּ עֵינֵיהֶם כִּי לֹא
 יִסּוּר בְּלִתֵּי בְּמִשְׁיַח:

טו¹⁵ הֵם יִהְיוּן בְּתוֹרַת מִשָּׁה וְהַמִּסּוּהָ כְּמִכְסָּה עַל־לְבָם
 עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
 טז¹⁶ אִף כַּאֲשֶׁר יָשׁוּב יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאֲדוֹן אִזְּ הַמִּסּוּהָ יוֹסֵר:
 יז¹⁷ וְאֲדָנִינוּ הוּא הָרוּחַ וּמִי אֲשֶׁר־בוּ רוּחַ אֲדָנִינוּ חֲפָשִׁי
 הוּא:
 יח¹⁸ וְאֲנַחְנוּ כְּלָנוּ בְּלִי מִכְסָּה עַל־פָּנֵינוּ רֵאִים כְּבוֹד אֲדָנִינוּ
 כְּמוֹ בְּרָאִי מוֹצֵק וְצִלְמָנוּ יִשְׁנָה יְדָמָה לְצֵלִם הַהוּא
 וְיַעֲלָה מִכְּבוֹד אֶל־כְּבוֹד מִלְּפָנָי אֲדוֹן הָרוּחַ:

פרק ד

א¹ עַל־כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ כְּהֵנָה כִּזְאת בְּחֶסֶד אֵל לֹא נַחַת
 מִפָּנֵי־כָל:
 ב² מִנְּסֻתוֹת הַמְּבִישׁוֹת פָּנָי בְּעֲלִיָּהֵן נִרְחַק בְּעַקְבוֹת עֲקָבָה
 לֹא נִלְף וְעַל־דְּבַר הָאֱלֹהִים לֹא נִטְפַל שִׁקָּר כִּי
 אִם־לְגִלוֹת אֶת־הָאֲמִתָּה בְּאֵנוּ וּכְזֹאת נִפְיֵק רְצוֹן מִלֵּב
 כָּל־בְּנֵי אָדָם לְפָנָי אֱלֹהִים:
 ג³ וְאִם גַּם־בְּשִׁרְתָּנוּ מִסּוּהָ עַל־פָּנֵיהָ הַמִּסּוּהָ הוּא רַק
 לְעֵינֵי הָאֲבָדִים:
 ד⁴ אֲשֶׁר עוֹר אֱלֹהֵי הָעוֹלָם הַזֶּה עֵינֵי אֵלָהּ אֲשֶׁר לֹא אָמֵן
 בָּם לְבִלְתִּי יִגָּה עֲלֵיהֶם אוֹר כְּבוֹד בְּשֵׁרֶת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר
 הוּא צֵלִם הָאֱלֹהִים:
 ה⁵ כִּי לֹא עָלִינוּ כִּי אִם־עַל־יְשׁוּעַת הַמְּשִׁיחַ נֹאמַר כִּי הוּא
 הָאֲדוֹן וְלִמְעַנּוּ אֲנַחְנוּ עַבְדֵיכֶם:
 ו⁶ כִּי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר וַיּוֹפַע אוֹר מֵאֶפֶל הוּא הַדְּלִיק
 גִּירוֹ בְּחֲדָרֵי לִבֵּנוּ לְהַפִּיץ אוֹר דַּעַת כְּבוֹדוֹ בְּפָנָי יְשׁוּעַת
 הַמְּשִׁיחַ:
 ז⁷ וְהָאוֹצֵר הַזֶּה לָנוּ בְּכָלִי חֲרָשׁ לְמַעַן תַּת יְתָר עַז
 לֵאלֹהִים וְלֹא לָנוּ:
 ח⁸ נִלְחָצִים אֲנַחְנוּ מִכָּל־עֵבֶר אִף לֹא רְצוּצִים נְבָכִים וְלֹא
 נוֹאֲשִׁים:
 ט⁹ נִרְדָּפִים וְלֹא נַעֲזָבִים נְדָחִים וְלֹא אֲבָדִים:
 י¹⁰ וְאֶת־מוֹת הָאֲדוֹן יְשׁוּעַת נְשָׂאִים אֲנַחְנוּ תְּמִיד בְּנִפְשָׁנוּ
 לְמַעַן יִגְלוּ בְּנִפְשָׁנוּ גַם־חַיִּיו:
 יא¹¹ כִּי נִתּוּנִים אֲנַחְנוּ לְמִנּוֹת כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ בְּעַבּוֹר יְשׁוּעַת
 לְמַעַן יִגְלוּ גַם־חַיֵּי יְשׁוּעַת בְּבִשְׁרָנוּ בְּשׂוֹר כְּלָה:
 יב¹² וּבְכֵן כַּאֲשֶׁר עָלִינוּ גְּדַל כַּחַח הַמְּנוֹת כֵּן עֲלֵיכֶם כַּחַח
 הַחַיִּים:
 יג¹³ אִף בְּהִיּוֹת בְּנוּ רוּחַ הָאֲמוּנָה הַהוּא כְּדָבַר הַכְּתוּב
 הָאֲמִנְתִּי כִּי־אֲדַבֵּר לְכֵן מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ וְגַם־נִדְבָרָה:
 יד¹⁴ אַחֲרַי אֲשֶׁר יִדְעֵנוּ כִּי הַמְּקַיֵּם אֶת־הָאֲדוֹן יְשׁוּעַת הוּא
 גַּם־יִקְיֵם אֲתָנוּ עִם־יְשׁוּעַת וְגַם־יַעֲמִידֵנוּ עִמָּכֶם לְפָנָיו:
 טו¹⁵ וְכָל־אֵלָה בְּעַבּוּרְכֶם לְמַעַן יוֹסִיפוּ רַבִּים לְהוֹדוֹת
 לְכְבוֹד הָאֱלֹהִים רַב חֶסֶדוֹ:
 טז¹⁶ וְעַל־כֵּן אֶפּוֹא לֹא נַחַת מִפָּנֵי־כָל אִף אִם־הָאָדָם
 הַחִיצוֹן נִמְקַ בְּנוּ הִנֵּה הָאָדָם הַפָּנִימִי יִחְלִיף כַּחַח יוֹם
 יוֹם:
 יז¹⁷ כִּי עֲנִינּוּ אֲשֶׁר קַל הוּא וְעֵבֶר כְּרַגַּע עַז נִצָּח יְתָן־לָנוּ
 כְּבוֹד מֵאֵד נַעֲלָה:

כ"י כי לא לדברים הנראים אנו מצפים כי אם לאֲשֶׁר
אינם נראים כי הנראים לְיָמִים חֲרוֹצִים וְאֲשֶׁר אֵינֶם
נראים עַד-עוֹלָמִי עַד:

פרק ה

א כי ידענו אם יהיה בית חמר אהל נפשנו יתן לנו בית
מאת האלהים אשר איננו בנוי בידים כי בית עולם
הוא במרום:

ב כי פה בכתבי הנפש נאנחים אנחנו ושאפים להתלונן
בצל המעון העליון:

ג ואם נתלונן שם לא נהיה עוד בעירמם מבלי מחסה:

ד כי כל-עוד נתגורר פה בכתבי הנפש אנחנו מסבלים
ונאנקים ולא לחליפת חליצתנו אנחנו מתאווים כי
אם-להיות מלבשים לבעבור בלע המנות
במו-החיים:

ה והאלהים הוא אשר הכנינו לכל-זאת ואת-רוחו נתן
לערבון לנו:

ו ובזאת אנחנו סמוכים תמיד וגם-ידעים כי כל-עוד
אשר נשפך בגוה נשפך כמו גלים מעל פני האדון:

ז כי באמונה אנו הלכים ולא למראה עינים:

ח ויש לנו על-מי להסמך ותאונת לבנו גדלה להרחיק
גדד מן-הגוה ולהתלונן בצל האדון:

ט על-פן נתאמץ אם-מקרוב או-מרחוק להיות לו
לרצון:

י כי כלנו מתעתדים לעמד לפני כסא משפט המשיח
לקחת איש איש כמעשהו אשר עשה בעודו בבשרו
אם-טוב ואם-רע:

יא ואחרי אשר יראת יהוה לנגד עינינו נפתה את-בני
האדם ליראה אתו ובישורת לבבנו ידעים אנחנו
לאלהים אוהילה כי כן ידעים אנחנו גם-לכם:

יב ולא באנו בזאת לרומם נפשנו לפניכם עוד הפעם כי
אם-לשים לכם ידים להתפאר בנו ולתת לכם פתחון
פה נגד המתפארים לעינים ולללב אין מאומה:

יג ואף אם-נחשכנו כמשתוללים בן היינו לאלהים ואם
כמחכמים בן היינו לכם:

יד כִּי-אֶהְבֵּת הַמְּשִׁיחַ חֲזָקָה עָלֵינוּ לְהוֹצִיא מִשְׁפָּט בָּזֶה
אם-אחד מת בעד כלם אז כלם כמתים נחשבו:

טו והוא מת בעד כלם למען יחיו כלמו לא לנפשם כי
אם-לו אשר מת וקם בעדם:

טז על-פן מעתה לא-נדע עוד איש לפי בשרו ואף
המשיח אם-ידענהו לפי בשרו לא-נדעהו עוד עתה:

יז כי מי למשיח בריאה חדשה הוא קדמניות חלפו
והנה הפל חדש הוא:

יח וכל-זאת מיד אלהים אשר נתנו להתרצות אליו
במשיח ועבדת הסליחה הזאת שם עלינו:

יט כי הן אלהים היה בישוע המשיח לסלח לבני העולם
ולא-לזכור להם את-חטאתיהם ותורת הסליחה הזאת
הפקיד בידינו:

כ ואם בן אפוא מליצי המשיח אנחנו כמו אם-אלהים
מתחנן אליכם על-פינו אנחנו מחלים את-פניכם
בשם המשיח התרצו-נא אל-האלהים:

כא הוא אשר לא-ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו
למען נהיה אנחנו בו לצדקת אלהים:

פרק ו

א ונאנחנו פעשים עמו במלאכתו מבקשים מכם אל-נא
תשאו חסד-אל לריק:

ב כי הוא אמר בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתך
הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה:

ג ולא נתן מכשל לפני-כל פן-תחשב עבדתנו לשמצה:

ד אולם בכל-מעמד נעמד לעיני הראים כמשרתי-אל
ברב עזר רוח בלחץ במצוק ובחסר כל:

ה במהלמות בכתבי כלאים במהומות בתלאות
בכלי-שנה בלילה ובהתענות ביום:

ו בבור לב באור הדעת ובארה רוח בתנינה ברוח הקדש
ובאהבה בלא לב ולב:

ז בדברי אמת בגבורת אלהים ובכלי נשק הצדקה
מזימן ומשמאל:

ח בכבוד ובקלון בדבה רעה ובשמע תהלה כמתעים
ונאמנים:

ט כבני בלי-שם ואנשי שם כמתים ונהיה אנחנו חיים
כמפים ולא מומתים:

י כנעצבים ושמחים תמיד כרשים ומעשירי רבים כאין
להם מאומה ויש להם כל:

יא ואתם יושבי קרנתוס פינו פתחנו לכם אף לבנו רחב:

יב לא-צר הוא מהכיל אתכם אף מעיכם ורחמיכם צרו
מהכיל אתנו:

יג ואני כמו אל-בנים אני מדבר השיבו גמול והרחיבו
לבכם גם-אתם:

יד אל-תצמדו למהרסי אמונה למשף עמם בעל אחד כי
מה אהנה בין צדק לרשע ומה ברית בין אור לחשף:

טו במה ישוה המשיח לבליעל או מה חלק לשמר
אמונה עם-מהרס אמונה:

טז מה-קשר להיכל אלהים עם-אלילים כִּי-אֲנַחְנוּ הַיֵּכָל
אלהים חיים פֶּאֶשֶׁר אָמַר הָאֱלֹהִים וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם
וְהִתְחַלַּקְתִּי בְּתוֹכָם וְהִיִּיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵם יְהִיּוּ-לִי
לְעָם:

יז על-פן צאו מתוכם והברו נאם-יהוה וטמא אל-תגעו
ואני אקבל אתכם:

יח והייתי לכם לאב ואתם תהיו-לי לבנים ולבנות
נאם-יהוה צבאות:

פרק ז

א לכן ידידים בהיות לנו הבטחות אלה נטהר נפשנו
מכל-טמאת בשר ורוח ונעלה בקדש ביראת אלהים:

ב שאונרנא לא עשקנו לא חבלנו ולא עקבנו איש :
 ג ולא להאשמיכם אני מדבר כי הלא קדמתי לאמר כי
 שמורים אתם בלבנו גם-במנות גם-בחיים :
 ד ארשת שפתי נמרצה אליכם ואתפאר בכם עד-מאד
 ובכל-צרתנו מלאתי נחם ודי שמחות שבועתי :
 ה כי בבאנו מקדוננא לא-היה שלום בבשרנו כי
 אם-צרה מכל-עבר מחוץ חרב ומחדרים אימה :
 ו אף זקף כפופים אלהים אשר סמך לנו ביד טיטוס
 בבאו :
 ז ולא בבאו בלבד כי אם-גם בתנחומים אשר מצא
 ביניכם בהגידו לנו את-חשק לבכם את-יגונכם
 ואת-קנאתכם לי אשר על-כן הוסיף שמחה בלבי :
 ח ואם גם-העצבתי אתכם באגרותי לא אגחם עתה אף
 כי-נחמתי אז בראתי כי-האגרת ההיא העציבה
 אתכם לזמן מה :
 ט ועתה אני שמח לא על-עצבכם כי אם-על-עצבכם
 לתשובה אחרי אשר נעצבתם לפי רצון אלהים לכלי
 היות לכם כל-יגונק על-ידנו :
 י כי העצב לפי רצון אלהים מוליך לתשובה ולתשובה
 אשר על-זאת לא יגחם איש אף עצב לפי-דרך
 העולם יוליך למות :
 יא הלא תראו פרי עצבכם אשר פרצו אלהים כי עורר
 אתכם לשקד על-דברינו אף להצטדק ואף להתקצף
 אף ליראה ואף לאהבה אף לקנאה ואף לנקמה
 הוכחתם כי-נקיים היתם מכל וכל בענין ההוא :
 יב ועל-כן פאשר כתבתי אליכם לא כתבתי בעבור זה
 אשר עשה את-הרעה ולא בעבור זה אשר סבל
 את-הרעה כי אם-בעבור הראתכם כמה אתם חרדים
 עלינו לפני האלהים :
 יג ובעבור-זאת תנחומים ישעשעו נפשנו בתנחומתיכם
 ורב שמחות שבוענו בשמחת טיטוס אשר כלכם יחדו
 הנחתם את-רוחו :
 יד ואני לא אבוש מאשר הללתיכם לפניו כי פאשר
 כל-דברינו אליכם דברי אמת הם פן הוקם דבר
 התהלה אשר הללתיכם לפני טיטוס :
 טו וגם-הוא נכמרו רחמיו אליכם יתר מאד ויזכר כי
 כלכם יחדו הקשבתם לקולו וכי קבלתם אתו ביראה
 ובחננה :
 טז ואני שמח כי בכל-דבר לבי בכם בטוח :

פרק ח

א והננו מודיעים אתכם אחים כי גבר חסד אל
 על-קהלות מקדוננא :
 ב כי פאשר הגדיל כור צרתם פן גדלה שמחתם ורב
 ענינם הרבה שפעת נדבתם :
 ג ואני עד הנני כי לפי-ענף כחם או גם-יתר מדי-כחם
 פנדיבי לב :

א בקשו ממנו בתחנונים רבים על-דבר נדבתם זה
 חסדם וחלק עבדתם לקדושים :
 ב וגם-עשו יתר מאשר קנינו כי בתהלה הקדישו נפשם
 לאדונינו ולנו ברצון האלהים :
 ג ולפי-זאת בקשנו מאת טיטוס פאשר החל מאז פן
 יכלה מעשה החסד הזה בכם :
 ד והנה פאשר חלק רב לכם בכל באמונה בתורה
 ויבדעת בכל-מאמצי כח ויבאהבה אשר תאהבנו פן
 תרבו חלקכם גם-בחסד הזה :
 ה ולא כדבר מצנה אני אמר כי אם-לנסותכם במאמצי
 כח אחרים לראות אם-אהבתכם זפה :
 ו כי-ידעתם את-חסד ישוע המשיח אדונינו כי עשיר
 היה ויהי לרש למענכם אשר עקב רישו תעשירו :
 ז ואני מחנה נעתי בדבר הזל להועיל לכם אחרי אשר
 החלתם זה שנה לא רק לעשות חסד כי אם-גם
 לעשותו בחפץ לב :
 ח ועתה השלימו את-המעשה וכלו את-המלאכה לפי
 רוחכם הנדיבה פאשר תמצא ידכם :
 ט כי איש אשר רוחו נדיבה יהיה לרצון כפי אשר
 יש-לאל ידו ולא-כפי אשר אין-לאל ידו :
 י כי לא לרונה לאחרים ולמעמסה עליכם דברי :
 יא כי אם-בקו השנה היום יתרה לכם למלא מחסרם
 וילעת אחרת יתרתם תהיה למלא מחסרכם למען
 יהיה קו שנה :
 יב ככתוב ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר :
 יג ואני אודה את-אלהים אשר נתן בלב טיטוס לחוש
 לכם כזאת :
 יד כי לא רק את-פקדתנו שמר כי אם-רב פעלים הזה
 הלך אליכם מרצון נפשו :
 טו ונשלח עמו את-אחינו אשר נודע לתהלה בבשרה
 בכל-הקהלות :
 טז ומלבד זאת נבחר גם-הוא מאנשי הקהלות ללכת
 עמנו בעבדתנו לאסף הנדבות לכבוד אדונינו
 ולעזר-לנו :
 כ ואף גם-להרחיק מעלינו דבה רעה על-דבר הפסוף
 הרב אשר אספנו בעבדתנו :
 כא כי-חשנו להשגיח מה-טוב גם-בעיני האדון
 וגם-בעיני בני-אדם :
 כב ונשלח עמכם את-אחינו איש אמין כח אשר בחנו
 אתו פעמים רבות בדרכים שנים ועתה הוסיף אמץ
 לבו בבטחוננו בכם כי רב הוא :
 כג והנה על-דבר טיטוס חבר הוא לי ותמך ידי בעבדתי
 בקרבכם וכן על-דבר אחינו הלא הם שלוחי הקהלות
 לכבוד משיחנו :
 כד על-כן תחוו עדות אהבתכם להם ואשר גם-נתפאר
 בכם נגד פני הקהלות :

פרק ט

א אַמַּנָם עַל-דְּבַר מִשְׁמַרְתָּנוּ לְכַלְכֵּל אֶת-הַקְּדוּשִׁים
אֶף-לְמוֹתָר לִי לְכַתֵּב אֲלֵיכֶם:
ב כִּי יִדְעָתִי נִדְבַת לְבָכֶם אֲשֶׁר הָיְתָה לְתַהֲלָה בְּפִי מֵאֵז
לְפָנַי קָהַל מִקְדוֹנָא לְאִמֹר כִּי זֶה שְׁנָה אֲשֶׁר אֶכְיָא נְכוּן
לְפָה לְהַתְנַדֵּב וְכִי גַם-קִנְאַתְכֶם עוֹרְרָה לִב רַבִּים:
ג אֲבָל שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת-הָאֲחִים לְמַעַן לֹא תִהְיֶה
תַּהֲלַתְכֶם בְּפִי בְּדָבָר הַזֶּה לְרִיק וּלְמַעַן תִּהְיֶינּוּ נְכֹנִים
כְּאֲשֶׁר אֶמְרָתִי:
ד כִּי אִם-יָבוֹאוּ אֲנָשִׁי מִקְדוֹנָא עִמִּי וַיִּמְצְאוּ כִּי אֵינְכֶם
נְכֹנִים אֵינִי אֹמֵר כִּי אַתֶּם תִּבְשׁוּ אֶף אֲנַחְנוּ הֲלֹא נִבְוֵשׁ
מִמְבֻטְחָנוּ:
ה עַל-כֵּן חִשְׁבְתִּי כִּי עָלִי הַדְּבָר לְהַעִיר אֶת-הָאֲחִים
לְקַדֵּם לְבוֹא אֲלֵיכֶם לְהַכִּיֵּן מִסַּת נִדְבַת יְדָכֶם כְּמִדְבָר
מֵאֵז לְהִיּוֹת עֲרוּכָה כְּמִסַּת יַד נָדִיב וְלֹא כִיד פִּילִי:
ו כִּי הִנֵּה הִזְרַע זֶרַע רָזָה יִקְצֹר רֶזֶן וְהִזְרַע כִּיד נְדִיבָה
יִקְצֹר נְדִיבוֹת:
ז כֹּל-אִישׁ יִתֵּן כְּאֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ לֹא בְעֵינַי רָעָה וְלֹא
כְּאִנְסִי כִּי הִנַּחְתִּי בְלִב טוֹב יֶאֱהָב אֹתוֹ אֱלֹהִים:
ח וַיֵּד אֱלֹהִים מִשְׁגַּת לְשִׁפְתַי לְכֶם פֶּלֶא-חֶסֶד לְמֵלֵא דִי
מִחֲסוּרְכֶם כֹּל-הַיָּמִים וְלִתַּת לְכֶם חֵיל לַעֲשׂוֹת כֹּל-טוֹב:
ט כְּפִתוּב פִּזְרִי נִתַּן לְאֲבִיוֹנִים צְדָקְתוֹ עֲמֻדַת לְעַד:
י וְהִנַּחְתִּי זֶרַע לִזְרַע וְלִחֵם לְאֹכֵל כֹּה יִתֵּן וְכֹה יוֹסֵף לְכֶם
אֶת-זֶרְעֵכֶם וְאֶת-פְּרִי צְדָקְתְכֶם יִרְבֶּה:
יא כִּי תִתְבַּרְכוּ בְּכֹל כְּכֹל-מַעֲשֵׂה נְדִיבוֹת לְהַשְׁמִיעַ תַּהֲלַת
אֱלֹהִים עַל-יְדֵינוּ:
יב כִּי-עַבְדְּתָה הַצְּדָקָה הַזֹּאת לֹא לְכַד מַחְסוֹר הַקְּדוּשִׁים
תְּמַלֵּא כִּי אִם-גַּם-תִּפְתַּח פִּי רַבִּים לְהוֹדוֹת לְאֱלֹהִים:
יג וּבְמַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה הַזֹּאת יִתְנוּ לְאֱלֹהִים כְּבוֹד עַל-אֲשֶׁר
נִכְנַע לְבָבְכֶם לְקַבֵּל עָלֵיכֶם בְּשֵׁרֵת הַמְּשִׁיחַ וְעַל-נִדְבַת
יְדָכֶם לְאוֹת אַחְוָה לְהֶם וּלְכֹל-אֲבִיוֹנֵי אָדָם:
יד וְהֵם יִתְפַּלְלוּ בְעַדְכֶם כִּי נִפְשָׁם דְּבָקָה בְּנַפְשָׁכֶם בְּעָבוּר
חֶסֶד אֵל אֲשֶׁר גָּבַר עָלֵיכֶם:
טו בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהִים הַנִּתָּן לָנוּ מִתֵּן עֲצוּם מִסַּפֵּר:

פרק י

א וְאֲנִי פּוֹלוֹס בְּנַעַם מְשִׁיחָנוּ וּבְעֵנֹתוֹ הִנְנִי דְרָשׁ מִכֶּם
לְאֲשֶׁר פָּנִים בְּפָנִים שְׁפַל הֵייתִי לְפָנֵיכֶם וּמְרַחוּק יֵצֵא
עֵתָק מִפִּי:
ב וְלִזְאוֹת אֲנִי דְרָשׁ מִכֶּם אֶל-תְּתַנּוּ לִי תֵאֵנָה בְּבוֹאֵי
לְהוֹצִיא עֵתָק מִפִּי בְּעִזּוֹז לְבִי כְּאֲשֶׁר מִתְעַד אֲנִי
לְקַרְאוֹת אֵלֶּה הָאֲמָרִים כִּי חֲיֵי בְשָׂרִים חֲיִינוּ:
ג כִּי בְחַיֵּי בְשָׂרָנוּ לֹא כְדָרָךְ בְּשָׂר וְדָם נִצָּא לְקַרְאוֹת נְשָׁק:
ד כִּי גַם-פְּלִי נִשְׁקָנוּ אֵינָם פְּלִי בְשָׂר כִּי אִם-חַוְוָקִים
לְאֱלֹהִים לְהָרִם מִבְּצָרִים:

ה לְהַפִּיר מִחֻשְׁבוֹת עֲרוּמִים לְהַשְׁפִּיל כֹּל-גֵּאָא אֲשֶׁר יִגְאָה
עַל-דְּעַת אֱלֹהִים וְלִהְלִיךְ כֹּל-לֵב בְּשָׂבִי לְהַכְנִיעוֹ לְפָנַי
הַמְּשִׁיחַ:
ו וַיִּכְנִים אֲנַחְנוּ לְבָא בְּמִשְׁפָּט עִם כֹּל-הַמְּאָנִים לְשִׁמְעַ
אִם רַק-אַתֶּם תְּשִׁימוּ שְׂכָם אַחַד:
ז הַתְּשַׁפְּטוּ לְמִרְאָה עֵינַי מִי הוּא אֲשֶׁר סְמוּךְ לְבוֹ כִּי
לְמְשִׁיחַ הוּא יָשׁוּב יִתְבּוֹנֵן בְּנַפְשׁוֹ כִּי-כְאֲשֶׁר הוּא
לְמְשִׁיחַ בֶּן גַּם-אֲנַחְנוּ לְמְשִׁיחַ:
ח וְגַם לֹא אֲבוּשׁ אִם אוֹסִיף עוֹד לְהַתְּהַלֵּל בְּשִׁלְטוֹן אֲשֶׁר
נִתַּן-לָנוּ אֲדִינֵינוּ לְבָנוֹת אַתְכֶם וְלֹא לְפָרוּץ בְּכֶם:
ט אֶף לֹא יִחְשְׁבֵנִי אִישׁ כְּמַחְרִיד אַתְכֶם בְּאֲגָרוֹת:
י בְּעָבוּר הָאֲמָרִים עָלַי הִנֵּה אֲגָרוֹתַי וְנִכְפְּדוֹת וְקִשׁוֹת
וּמִרְאָה פָּנָיו רַע וְנִיבּוֹ נִבְזָה:
יא כִּי הַחֻשָּׁב כְּזֹאת הֲלֹא יַדַע כִּי-כְלִשׁוֹן אֲגָרְתָנוּ מְרַחוּק
כֵּן נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר נִבְוֵא פָּנִים בְּפָנִים:
יב כִּי לֹא נִעַז לְהַתְּחַשֵּׁב וְלְהַתְּמַשֵּׁל פְּאֻנְשִׁים הַמְּתַהַלְלִים
בְּמוֹ-פִיָּהֶם הֵן הַמָּה חֲסֵרֵי לֵב הַמְּדַרְדִּים נִפְשָׁם בְּמַדַּת
נִפְשָׁם וְעוֹרְכֵי עֲרָפִם בְּעָרְפִם:
יג וְאֲנַחְנוּ לֹא נִתְהַלֵּל לְבְלִי-חֶק כִּי אִם-לְפִי קוֹ הַמְּדָה
אֲשֶׁר חִלַּק-לָנוּ אֱלֹהִים בְּמַדָּה זוֹ אֲשֶׁר תִּתְּנֵנוּ לְגִשְׁתָּ
אֲלֵיכֶם:
יד כִּי לֹא עֲבָרְנוּ חֶק כְּאֵלוֹ אֵינִי לָנוּ לְגִשְׁתָּ אֲלֵיכֶם כִּי הֲלֹא
בְּכִשְׁרַת הַמְּשִׁיחַ כְּבָר קִדְמָנוּ לְהַגִּיעַ עֲדֵיכֶם:
טו וְלֹא נִתְהַלֵּל לְבְלִי-חֶק לְנֹגַע בְּנַחֲלַת יְגִיעַת אַחֲרִים
אֲבָל יִשְׁ-לָנוּ תְקוּנָה כִּי-תִרְבֶּה אֲמוֹנַתְכֶם וְכֵן יִגְדַל
כְּבוֹדָנוּ בְּכֶם לְפִי קוֹ הַמְּדָה כְּלָה עַד-לְמַעְלָה רֵאשׁ:
טז וְגַם-נִבְשָׂר אֶת-הַבְּשָׂרָה מִכֶּם וְהִלְאָה כִּי לֹא נִבְוֵא
לְהַתְּהַלֵּל בְּחֻבָּלִים נִפְלוּ לְאַחֲרִים:
יז אֶף הַמְּתַהַלֵּל יִתְהַלֵּל בִּיהוָה:
יח כִּי לֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר פִּיו יִשְׁבַּחְנוּ נֶאֱמָן הוּא כִּי אִם-זֶה
אֲשֶׁר יִשְׁבַּחְנוּ פִּי יְהוָה:

פרק יא

א אַחֲלֵי שְׂאוּנֵי-נָא מַעֲט בְּאוּלְתֵי אֶף יִדְעָתִי כִּי נִשְׂא
תְּשִׁאָנִי:
ב כִּי קִנְאוֹתִי לְכֶם קִנְאוֹת אֱלֹהִים וַיַּעֲדָתִי אַתְכֶם לְאִישׁ הוּא
הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר לְפָנָיו הִנְנִי לְהַעֲמִידְכֶם כְּכַתּוּלָה תְּמָה:
ג אֶף יִרְאוּתִי כִּי כְּאֲשֶׁר הִשְׂיָא הַנְּחֹשׁ אֶת-חַוְוָה בְּעֲרַמְתּוֹ
כֵּן גַּם-אַתֶּם פְּתִי-תְסִירוּ אֶת-לְבָבְכֶם וְאֶת-תְּמַתְכֶם
מֵאֲחֵרֵי הַמְּשִׁיחַ:
ד לוֹ אִישׁ הִבָּא אֲלֵיכֶם יִגִּיד לְכֶם יִשׁוּעַ אַחַר אֲשֶׁר לֹא
הִגְדַּנּוּ אוֹ כִּי תִקְחוּ רוּחַ אַחֲרַת אֲשֶׁר לֹא-לְקַחְתֶּם אוֹ
בְּשָׂרָה אַחֲרַת אֲשֶׁר לֹא-קִבַּלְתֶּם אֲזַי תּוֹכְלוּ לְהַכִּיל
דְּבָרָיו:
ה אֲבָל חִשְׁבְתִּי כִּי לֹא נִפְלַ אֲנִי מִרְאֵשִׁי הַשְּׁלִיחִים אֶף לֹא
בְּדָבָר אַחַד:
ו אִם כְּעָרַל שְׁפָתַי אֲנִי בְּמִדְבָרֵי לֹא-כֵן אֲנִי בְּדַעַת כִּי
כֹּל-אֲשֶׁר בְּלִבִּי הֲלֹא נֹדַע לְכֶם בְּפָנַי כֹּל-אַדָּם:

כו בעמל ובתלאה ובכלי-שנה פעמים הרבה בכלי-לחם
 ובכלי-מים וגם-רבות עניתי בצום נפשי ובכלי
 שמלה לעורי בקרה:
 כח מלבד המון צרכי יום יום ודאגת כל-הקהלות אשר
 עלי היו כלנה:
 כט מי חלה ולא חליתי מי נכשל ולא בערה אש בהגיגי:
 ל אם-עלי להתהלל אתהלל בתחלואי:
 לא הנה האלהים האב לישוע המשיח אדונינו ברוך הוא
 לעולם ועד הוא ידע כי לא אשקר:
 לב ובדמשק הנציב אשר לארטס המלך שמר שם
 אלה-העיר ההיא ללכדני:
 לג ובסל בעד החלון הורידו אתי מעל החומה ונמלטתי
 מידו:

פרק יב

א אמנם לא להועיל לי להתהלל אף באתי לספר
 מראות וחיזיונות מאת האדון:
 ב זה ארבע-עשרה שנה ידעתי איש במשיח ולא יכלתי
 לדעת אם-בגוף היותו או-מחוץ לגוף כי פליאה דעת
 ממני אלהים הוא ידע והאיש ההוא עלה לרקיע
 השלישי:
 ג את-האיש ההוא ידעתי אם-בגוף היותו או-מחוץ
 לגוף לא יכלתי לדעת אלהים הוא ידע:
 ד ואל-תוף הפרהס עלה וישמע אשר עצמו מספר ואין
 כח בלשון אדם למלם:
 ה באיש ההוא אתהלל ובנפשי לא אתהלל וזלתי
 בתחלואי:
 ו ואף לו-חפצתי להתהלל לא-הייתי ככסיל אחרי
 אשר אמת אני מדבר אף אעצר במלין פן-יחשב איש
 ערכי למעלה מאשר יראה-בי או מאשר ישמע ממני:
 ז ולכלתי אתנשא בתעצמות החיזיונות יתר מדי נתן-לי
 קוץ מכאיב בבשרי והוא מלאך השטן להפתני
 באגרף פן-אתנשא יתר מדי:
 ח ועל-זאת התחננתי אל-האדון זה שלש פעמים
 להסירהו ממני:
 ט ויאמר אלי חסדי רב-לך כי לאין אונים אשלים
 גבורתי על-כן מטוב לב אתהלל בתחלואי למען
 תמצא בי גבורת המשיח:
 י ועל-כן רצתה נפשי בתחלואים ובגדופים ולהיות
 נרדף ולשבת במצוק ובחסר כל למען המשיח כי
 אם-נפוגתי אז גבור אני:
 יא הייתי לכסיל בהתהללי אף אתם אלצתוני כי עליכם
 הנה להללני יען לא-נפל אני מראשי השליחים אף
 פי-כאין אני:
 יב אמנם האתות כי אני הוא השליח נעשו בקרבכם
 בכל-ארץ רוח במופתים ובנפלאות ובעלילות
 נשגבות:

י החטא חטאתי כי השפלתי נפשי למען אתם תרימו
 ראש פי הבאתי לכם בשרת אלהים בלא-כסף:
 ח שלותי קהלות אחרות פי לקחתי מהן שבר פעלתי
 לעבד אתכם חנם:
 ט ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי איש פי די מחסרי
 מלאו האחים אשר באו ממקדוניה ואשתמר מאד
 מהיות עליכם למשא וכן אוסיף להשתמר:
 י פאשר המשיח ואמתו לי הוא פן לא תעצר ממני
 תהלתי זו בגלילות אכיא:
 יא ועל-מה-זה אשתמר העל אשר לא אהבתי אתכם
 האלהים הוא ידע:
 יב אף פאשר עשיתי פן אוסיף לעשות להעביר תאנה
 מן-המבקשים תאנה למען יוכלו להתחשב בתהלתם
 כמנו:
 יג כי אנשים כאלה שליחי שקר הם עשי רמה
 המתחפשים לשליחי המשיח:
 יד ואין זה פלא אחרי אשר גם-השטן מתחפש למלאך
 אור:
 טו על-כן לא דבר גדול הוא אם יתחפשו גם-משרתי
 למשרתי צדק אשר באחריהם מפרי מעלליהם
 יאכלו:
 טז ועוד אני אמר אל-יחשבני איש לאויל כי אם-כן אף
 פאויל שאו פני ואתהלל מעט גם-אני:
 יז את אשר אני דבר לא מפי האדון הוא כי אם-דברי
 פאחז בסכלות לאשר סמוך לבי בתהלתי:
 יח אחרי אשר רבים מתהללים פדרךך בשר נדם אתהלל
 גם-אני:
 יט כי תשא את-האוילים בחפץ לב יען חכמים אתם:
 כ כי הלא תשאו אם-יעביד אתכם איש אם-יבלע
 אתכם איש אם-יעשק אתכם אם-יתנשא עליכם או
 יכה אתכם על-הלחי:
 כא לבשתנו אני דבר כמו אם רפי ידים היינו לעשות
 פאלה אבל פאשר יעזי איש את-פניו הנה פאחז
 בסכלות אני אמר אעזי פני גם-אני:
 כב אם הם עברים פן גם-אני אם הם ישראלים פן גם-אני
 אם הם זרע אברהם פן גם-אני:
 כג אם הם משרתי המשיח כסר טעם אני דבר אני עלה
 עליהם ברב עמל בבתי כלאים פעמים רבות
 במהלמות לאין ספרות ופעם אחרי פעם בשערי
 מות:
 כד חמש פעמים הפיתי מידי היהודים ארבעים חסרה
 אחת:
 כה שלש פעמים הפיתי בשוטים פעם אחת סקלתי
 באבנים שלש פעמים נשברה אגתי וכיום תמים
 הייתי במצלות ים:
 כז במסעות רבים ומגור מסביב משטף מים מגור מפני
 שדדים מגור מפני בני עמי מגור מפני גוים מגור
 בעיר מגור במדבר מגור בים ומגור בקרב אחי שקר:

ח כי לא נוכל עשות דבר לנגד האמת כי אם-בעד האמת:
 ט כי גם-נגילה אם גברי כח אתם אף כי אנחנו כדלי כח נחשב פי אל-הדבר הזה אנו מתפללים להיותכם שלמים:
 י ועל-כן כתבתי את-הדברים האלה בעודני רחוק מכם למען בבאי לא יהיה-לי מקום לדבר אתכם קשות לפי הכח אשר נתן לי האדון לבנות אתכם ולא לפרוץ בכם:
 יא ועתה ישו אחי היו תמימים והתחזקו יחדו את-לבכם ואת-השלוש אהבו ואלהי האהבה והשלוש יהיה עמכם:
 יב שאלו לשלוש איש את-אחיו בנשיקת הקדש:
 יג הקדושים כלם שאלים לשלוש לכם:
 יד חסד אדנינו ישוע המשיח ואהבת האלהים ולוית רוח הקדש עם-כלכם אמן:

יג כי-במה נפלים אתם מיתר הקהלות אם-לא באשר לא הונעת אתכם סלחתי-לי לענותתי זאת:
 יד הנני נכון לבוא אליכם פעם שלישית ולמשא לא אהיה עליכם פי לא הונכם אני מבקש כי אם-את לבכם פי לא משפט הבנים לאצר אוצרות לאבותם פי אם-האבות לבניהם:
 טו ואני הנני נתן לכם את-אשר לי בחפץ לבבי וגם את-נפשי אתנה אף פי-כאשר אוסיף לאהבה את-נפשכם פן תמעיטו לאהבה את-נפשי:
 טז אבל לו יהי-כן אנכי לא הייתי לכם למעמסה רק בהיותי ערום לכדתי אתכם בערמה:
 יז האם הויתי אתכם על-ידי אח מאחד מאלה אשר שלחתי אליכם:
 יח הפצתי בטיטוס ללכת וגם-אחד האחים שלחתי אתו האם-הונה אתכם טיטוס הלא ברוח אחת ובארח אחד צעדנו כוננו:
 יט אולי עודכם חשבים כי הננו מצטדקים לפניהם אבל דברינו נגד פני האלהים ומשיחו פי כל-אלה רק בגללכם ידידים להבנות ממנו:
 כ פי ירא אנכי בבאי פן-אמצאכם לא כלבבי ואתם תמצאוני לא כלבבכם פן-אמצא בכם מריבה וקנאה עברה ומדון הולכי רכיל ומוציאי דבה גאון וזדים ומהומה רבה:
 כא פן-בבאי עוד ישפילני אלהי לפניכם והתעצבתי אל-לבי על-רבים מהם אשר-חטאו כבר ולא שבו מן-התועבה ומן-הזנות ומן-הנבלה אשר עשו:

פרק יג

א הנני בא אליכם פעם שלישית על-פי שנים עדים או על-פי שלשה עדים יקום כל-דבר:
 ב הן אמרתי מאז וכמו מקרוב באשר הייתי עמכם בפעם השנית כן גם-עתה מרחוק טרם באי הנני מגיד וכתב לכל-אשר חטאו כבר ולכל-יתר אנשי קהלתכם פי לא-אוסיף לחוס בשובי אליכם:
 ג יען לבחן אתם מבקשים אם-המשיח דבר פי אשר לא קצרה ידו לכם פי כגבור הוא בקרבכם:
 ד פי אף-אם-נצלב פאנוש אנוש חי הוא בגבורת אלהים וכן בו גם-אנחנו קצרי-יד הננו אף חיים עמו בגבורת אלהים לטוב לכם:
 ה נסו את-נפשכם אם-באמונה אתם עמדים והבחנו או הטרם תדעו מנפשכם פי ישוע המשיח בקרבכם אם-לא סיגים אתם:
 ו ואני הוילתי כי תשפילו אשר לא כסף נמאס אנחנו:
 ז ואל-האלהים נתפלל לבלתי תעשון כל-רע לא למען הודע כי אנחנו מזקקים פי אם-למען תעשון אתם את-הטוב אף פי-אנחנו כסיגים נחשב: